

Dosarul nr. 2ra-1866/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău – A. Spoială,

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Muruianu, V. Efros, V. Clima,

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Valeriu Doagă,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rodica Toporaș,
în cauza civilă la acțiunea Rodicăi Toporaș împotriva lui Piotr Topor,
intervenient accesoriu Maria Topor privind recunoașterea ca fiind pierdut dreptul la
spațiul locativ, radierea vizei de reședință, evacuarea din imobil și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 25 mai 2017, prin care
s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun.
Chișinău din data de 15 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

Rodica Toporaș la data de 02 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva lui Piotr Topor, intervenient accesoriu Maria Topor cu privire la
recunoașterea cu dreptul pierdut la spațiu locativ situat în mun. Chișinău bd. xxxxx,
radierea vizei de reședință, evacuarea din spațiul locativ fără acordarea unui alt spațiu
locativ și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-7, vol.I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza procesului – verbal nr. 5
din data de 13 februarie 1990 Comitetul executiv al Sovietului Raional a repartizat
apartamentul nr. xxxxx, din bd. xxxxx, mun. Chișinău lui Piotr Topor, soției Eugeniei
Topor și fiicei Rodica Toporaș. La data de 08 mai 1992 Eugenia Topor a fost radiată
de la domiciliu în legătură cu decesul.

La data de 16 aprilie 1997 în apartamentul litigios a fost înregistrată cu viza de
reședință soția lui Piotr Topor, Maria Topor, care prin decizia Curții de Apel Chișinău
din data de 19 noiembrie 2015 i-a fost recunoscut ca pierdut dreptul la spațiul locativ
în apartamentul nr. xxxxxx, din bd. xxxxx, mun. Chișinău (f.d. 108-110, vol.I).

Mai menționează, că Piotr Topor inițial își ignora obligația de întreținere și
plată a serviciilor comunale pentru apartamentul litigios, iar începând cu anul 2011 a

încetat să mai efectueze careva plăți, părăsind locul de trai, plecând peste hotarele țării. Aceasta, fiind invalidă de gradul I, a fost pusă în situația de a achita de una singură cheltuielile pentru întreținerea spațiului locativ.

În opinia acesteia este îndreptățită să solicite recunoașterea pârâtului cu dreptul pierdut la spațiu locativ, ori Piotr Topor mai bine de 6 luni nu mai locuiește în apartamentul litigios.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din data de 15 martie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 84, 91-92, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 05 octombrie 2016 a admis apelul declarat, a casat hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din data de 15 martie 2016 cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea parțială a acțiunii, recunoașterea pierderii lui Piotr Topor a dreptului la spațiu locativ (f.d. 157,158-162, vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 01 martie 2017 s-a admis recursul declarat de Piotr Topor, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din data de 05 octombrie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 192-196, vol. I).

Curtea de Apel Chișinău rejudecând cauza, prin decizia din data de 25 mai 2017 a respins apelul declarat de către Rodica Toporaș, a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din data de 15 martie 2016 (f.d. 12, 13-20, vol. II).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 31 iulie 2017 Rodica Toporaș a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 27-30, vol. II).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că atât instanța de fond cât și instanța de apel au aplicat o lege care nu urma să fie aplicată și anume, instanțele de judecată și - au motivat soluția invocând prevederile Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, în vigoare la 29 noiembrie 2015, pe când acțiunea a fost depusă la data de 02 octombrie 2015 în baza Codului cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, și care urma a fi aplicat la soluționarea litigiului.

La data de 02 octombrie 2017 Piotr Topor a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 49-50, vol.II).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 mai 2017, recursul depus de către Rodica Toporaș la data de 31 iulie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de Rodica Toporaș este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Rodica Toporaș asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurența și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rodica Toporaș inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Rodica Toporaș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas